

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

**MINISTERSTWO PRACY
I POLITYKI SPOŁECZNEJ**

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

**Publikacja współfinansowana ze środków Unii Europejskiej
w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego**

KRAJOWY STANDARD KOMPETENCJI ZAWODOWYCH

**Organomistrz
(731207)**

Robotnicy przemysłowi i rzemieślnicy

Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej, Centrum Rozwoju Zasobów Ludzkich

Publikacja opracowana w ramach projektu systemowego pn. „Rozwijanie zbioru krajowych standardów kompetencji zawodowych wymaganych przez pracodawców”. Priorytet I PO KL, Działanie 1.1

Krajowy standard kompetencji zawodowych Organomistrz (731207)

© Copyright by Centrum Rozwoju Zasobów Ludzkich, Warszawa 2013

Kopiowanie i rozpowszechnianie może być dokonane za podaniem źródła

ISBN 978-83-7951-000-9 (całość)

ISBN 978-83-7951-226-3 (226)

Nakład 1000 egz.

Publikacja bezpłatna

Centrum Rozwoju Zasobów Ludzkich

00-697 Warszawa, Aleje Jerozolimskie 65/79, tel. (22) 237-00-00, fax (22) 237-00-99

e-mail: sekretariat@crzl.gov.pl <http://www.crzl.gov.pl>

Wydawnictwo Naukowe Instytutu Technologii Eksploatacji – Państwowego Instytutu Badawczego

26-600 Radom, ul. K. Pułaskiego 6/10, tel. centr. (48) 364-42-41, fax (48) 364-47-65

e-mail: instytut@itee.radom.pl <http://www.itee.radom.pl>

Spis treści

1. Dane identyfikacyjne zawodu	4
1.1. Kod, nazwa zawodu i usytuowanie zawodu w klasyfikacjach.....	4
1.2. Notka metodologiczna i autorzy.....	4
2. Opis zawodu.....	6
2.1. Synteza zawodu	6
2.2. Opis pracy i sposobu jej wykonywania, obszary występowania zawodu	6
2.3. Środowisko pracy (warunki pracy, maszyny i narzędzia pracy, zagrożenia, organizacja pracy)	6
2.4. Wymagania psychofizyczne, zdrowotne, w tym przeciwwskazania do wykonywania zawodu	7
2.5. Wykształcenie i uprawnienia niezbędne do podjęcia pracy w zawodzie.....	7
2.6. Możliwości rozwoju zawodowego, potwierdzania/walidacji kompetencji	8
2.7. Zadania zawodowe	8
2.8. Wykaz kompetencji zawodowych	9
2.9. Relacje między kompetencjami zawodowymi a poziomem kwalifikacji w ERK/PRK	9
3. Opis kompetencji zawodowych	10
3.1. Budowanie organów piszczalkowych Kz1	10
3.2. Naprawianie i konserwacja organów Kz2	12
3.3. Kompetencje społeczne KzS	13
4. Profil kompetencji kluczowych	14
5. Słownik	15

1. Dane identyfikacyjne zawodu

1.1. Kod, nazwa zawodu i usytuowanie zawodu w klasyfikacjach

Według Klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy (KZiS 2010):

731207 Organomistrz

Grupa wielka 7 – Robotnicy przemysłowi i rzemieślnicy (w Międzynarodowej Klasyfikacji Standardów Edukacyjnych ISCED 2011 – poziom 3).

Grupa elementarna 7312 – Monterzy instrumentów muzycznych (w Międzynarodowym Standardzie Klasyfikacji Zawodów ISCO-08 odpowiada grupie 7312 Musical instrument makers and tuners).

Według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD 2007):

Sekcja C. Przetwórstwo przemysłowe, Dział 32. Pozostała produkcja wyrobów, Grupa 32.2. Produkcja instrumentów muzycznych oraz Dział 33. Naprawa, konserwacja i instalowanie maszyn i urządzeń, Grupa 33.1. Naprawa i konserwacja pozostałego sprzętu i wyposażenia.

1.2. Notka metodologiczna i autorzy

Opis standardu kompetencji zawodowych wykonano na podstawie: analizy źródeł (akty prawne, klasyfikacje krajowe, międzynarodowe) oraz głównie wyników badań analitycznych na 15 stanowiskach pracy w 10 przedsiębiorstwach (mikro – 10, w tym usługowych – 5, produkcyjno-usługowych – 5), przeprowadzonych w lutym i marcu 2013 r.

Zespół Ekspercki:

- Adam Olejnik – Zakład Organmistrzowski Ars Organum w Głoguszu,
- Mieczysław Klonowski – Organmistrzostwo w Katowicach,
- Andrzej Sutowicz – Organmistrzostwo w Zduńskiej Woli,
- Krzysztof Makowski – Łódzkie Centrum Doskonalenia Nauczycieli i Kształcenia Praktycznego w Łodzi.

Ewaluatorzy:

- Jan Wyleżoł – Organmistrzostwo Pianina i Fortepiany w Zabrze,
- Andrzej Guziak – Naprawa, konserwacja organów, pianin i fortepianów w Kościelisku.

Recenzenci:

- Julian Gembalski – Akademia Muzyczna w Katowicach,
- Henryk Hober – Naprawa instrumentów muzycznych w Olesnie.

Komisja Branżowa (zatwierdzająca):

- Tomasz Jachowicz (przewodniczący) – Stowarzyszenie Polskich Stroicieli Fortepianów w Warszawie,
- Andrzej Schweda – przedstawiciel pracodawców, Piano Centrum w Bielsku-Białej,
- Damian Wyleżół – Cech Rzemieślników Małej i Średniej Przedsiębiorczości oraz Pracodawców w Zabrze,
- Mirosław Górczyński – NSZZ Solidarność Region Środkowoschodni w Lublinie.

Data zatwierdzenia:

- 08.10.2013 r.

2. Opis zawodu

2.1. Synteza zawodu

Organomistrz buduje, naprawia lub konserwuje organy piszczalkowe, zabytkowe i fisharmonie z użyciem odpowiednich narzędzi i maszyn.

2.2. Opis pracy i sposobu jej wykonywania, obszary występowania zawodu

Organomistrz jest zawodem rzemieślniczym o charakterze usługowym, mającym cechy zawodu artystycznego. Celem pracy organomistrza jest budowa, naprawa lub konserwacja organów piszczalkowych z użyciem odpowiednich narzędzi i maszyn. Organomistrz sporządza rysunki robocze i ustala na ich podstawie zakres i rodzaj robót, wykaz potrzebnych materiałów, narzędzi, sprzętu pomocniczego i maszyn. Przygotowuje stanowisko pracy, sprawdza stan techniczny narzędzi, oprzyrządowania i urządzeń potrzebnych do produkcji. Do wykonywanych prac dobiera materiały podstawowe i pomocnicze pod względem właściwości mechanicznych i akustycznych. Wykonuje poszczególne elementy m.in. poprzez cięcie drewna na piszczalki drewniane według wymiarów, obrabianie, dopasowywanie i krojenie odpowiedniego rodzaju blachy na piszczalki metalowe, lutowanie części, nadawanie odpowiedniego kształtu, wykonywanie klawiatur i stołów gry, wykonywanie mieszków i membran z odpowiednich gatunków skór, wykonywanie wiatrownic, miechów i kanałów z odpowiednich gatunków drewna itp. Organomistrz montuje zespoły, prowadzi prace wykończeniowe, intonację i strojenie. Wykonuje także naprawy i konserwację zabytkowych organów według odpowiednich technologii oraz sporządza rozliczenia surowcowo-materiałowe.

2.3. Środowisko pracy (warunki pracy, maszyny i narzędzia pracy, zagrożenia, organizacja pracy)

Miejscem pracy organomistrza jest specjalistyczny warsztat organomistrzowski, w którym znajdują się m.in. maszyny i narzędzia do obróbki drewna oraz metalu. Miejscem pracy organomistrza może być kościół lub inne pomieszczenie z organami. Zagrożenie dla zdrowia stanowią pyły i kurz, hałas, odczynniki chemiczne i kleje stosowane do konserwacji organów. Z tego względu szczególnie ważne jest planowanie oraz organizowanie miejsca pracy, procesów technologicznych

zgodnie z zasadami i przepisami BHP, ochroną ppoż., ergonomii i ochroną środowiska. Organomistrz obsługuje maszyny samodzielnie (mikrofirmy) lub w zespole i wtedy jego praca jest nadzorowana. Ze względu na różnorodność budowy systemów organów (traktura mechaniczna, pneumatyczna lub elektryczna) odpowiednio dostosowuje parametry procesu technologicznego.

2.4. Wymagania psychofizyczne, zdrowotne, w tym przeciwwskazania do wykonywania zawodu

Wykonywanie zawodu organomistrza wymaga spostrzegawczości i refleksu. Organomistrz powinien mieć dobry słuch muzyczny niezbędny przy intonacji i strojeniu, projektowaniu dyspozycji i kształtowaniu estetyki brzmienia. Istotna jest wrażliwość muzyczna, a także umiejętność gry na instrumencie. Bardzo ważna jest zdolność koncentracji i podzielność uwagi. Organomistrz powinien cechować się dokładnością, rzetelnością oraz dbałością o czystość i porządek. Specyfika zawodu wymaga także uzdolnień technicznych, muzycznych, manualnych (rzemieślniczych) oraz umiejętności pracy w zespole. Przeciwwskazaniem do wykonywania zawodu mogą być wady wzroku, alergia na kurz lub pleśnie, które mogą występować w miejscu pracy.

2.5. Wykształcenie i uprawnienia niezbędne do podjęcia pracy w zawodzie

Zawód organomistrza można zdobyć na drodze kształcenia rzemieślniczego. Pracodawcy zatrudniają też na stanowisku organomistrza osoby z wykształceniem zasadniczym zawodowym w kierunkach związanych z obróbką drewna i metalu lub organistów. Możliwe jest również przyuczenie na stanowisku pracy i zdobywanie doświadczenia w trakcie pracy. Organomistrz powinien brać udział w szkoleniach organizowanych w przedsiębiorstwie przez stowarzyszenia i inne organizacje branżowe, przez producentów maszyn stolarskich lub w wyspecjalizowanych szkołach i ośrodkach szkoleniowych. Organomistrz powinien odbyć praktykę zawodową w warsztacie organomistrzowskim lub pod kierunkiem mistrza, w zakresie określonym przez przyszłego pracodawcę lub organomistrza prowadzącego proces kształcenia kandydata.

2.6. Możliwości rozwoju zawodowego, potwierdzania/ walidacji kompetencji

Uzyskane w procesie pracy kompetencje zawodowe właściwe dla zawodu organomistrza można potwierdzić egzaminem czeladniczym i mistrzowskim w organizacji rzemieślniczej. Kandydat do pracy w zawodzie organomistrza zwykle rozpoczyna ją jako pomocnik organomistrza. Na drodze rozwoju zawodowego może uzyskać tytuł mistrza w zawodzie organomistrza. W większym przedsiębiorstwie może się specjalizować dodatkowo w rozwijaniu kompetencji właściwych dla zawodów: 722205 Stolarz; 752310 Tokarz w drewnie oraz doskonalić umiejętności intonowania, strojenia oraz projektowania organów. Istnieje możliwość zatrudnienia w zawodach pokrewnych, np.: 731201 Monter akordeonów; 731204 Monter instrumentów lutniczych.

2.7. Zadania zawodowe

- Z1. Opracowywanie projektu organów lub ich podzespołów (niezbędne kompetencje: Kz1, KzS).
- Z2. Obliczanie parametrów wszystkich elementów zastosowanych w projekcie organów (niezbędne kompetencje: Kz1, KzS).
- Z3. Dobieranie materiałów do wykonania organów (niezbędne kompetencje: Kz1, Kz2, KzS).
- Z4. Wykonywanie poszczególnych części i podzespołów organów (niezbędne kompetencje: Kz1, Kz2, KzS).
- Z5. Montowanie całości organów z elementów (niezbędne kompetencje: Kz1, Kz2, KzS).
- Z6. Intonowanie i strojenie organów (niezbędne kompetencje: Kz1, Kz2, KzS).
- Z7. Konserwacja, naprawianie, restaurowanie lub rekonstruowanie zabytkowych elementów organów (niezbędne kompetencje: Kz2, KzS).
- Z8. Dobieranie odpowiedniej technologii do naprawy lub rekonstrukcji (niezbędne kompetencje: Kz2, KzS).
- Z9. Demontowanie organów (niezbędne kompetencje: Kz2, KzS).
- Z10. Prowadzenie wymaganej dokumentacji (technicznej, konserwatorskiej) prowadzonych prac (niezbędne kompetencje: Kz1, Kz2, KzS).
- Z11. Organizowanie stanowiska pracy zgodnie z zasadami i przepisami BHP, ochrony ppoż., ochrony środowiska (niezbędne kompetencje: Kz1, Kz2, KzS).

2.8. Wykaz kompetencji zawodowych

Kz1 – Budowanie organów piszczalkowych (potrzebne do wykonywania zadań: Z1, Z2, Z3, Z4, Z5, Z6, Z10, Z11).

Kz2 – Naprawianie i konserwacja organów (potrzebne do wykonywania zadań: Z3, Z4, Z5, Z6, Z7, Z8, Z9, Z10, Z11).

KzS – Kompetencje społeczne (potrzebne do wykonywania zadań: Z1÷Z11).

2.9. Relacje między kompetencjami zawodowymi a poziomem kwalifikacji w ERK/PRK

Kompetencje zawodowe potrzebne do wykonywania zadań w zawodzie sugeruje się wykorzystać do opisu kwalifikacji na **poziomie 3** właściwym dla wykształcenia zasadniczego zawodowego w Europejskiej i Polskiej Ramie Kwalifikacji. Poziom ten jest uzasadniony miejscem usytuowania zawodu w Klasyfikacji zawodów i specjalności (grupa wielka 7 i jej odpowiednik w ISCED 2011).

Osoba wykonująca zawód organomistrza:

- 1) w zakresie wiedzy: zna podstawowe fakty, zasady, procesy i pojęcia ogólne, zna i rozumie podstawowe zależności w zawodzie przy budowaniu, naprawianiu i konserwacji organów oraz w szerszym zakresie elementarne uwarunkowania prowadzonej działalności w branży organmistrzowskiej,
- 2) w zakresie umiejętności: ma umiejętności wymagane do realizacji niezbyt prostych zadań i rozwiązywania prostych, typowych problemów w zawodzie przy budowaniu, naprawianiu i konserwacji organów poprzez dobieranie podstawowych metod, narzędzi, materiałów i informacji, potrafi wykonywać zadania według ogólnej instrukcji w częściowo zmiennych warunkach; umie odbierać i formułować niezbyt złożone wypowiedzi, także bardzo proste wypowiedzi w języku obcym.

3. Opis kompetencji zawodowych

Opis kompetencji dotyczy tylko kompetencji zawodowych zdefiniowanych w badaniach na stanowiskach pracy.

Wykonanie zadań zawodowych Z1, Z2, Z3, Z4, Z5, Z6, Z10, Z11 wymaga posiadania kompetencji zawodowej Kz1.

3.1. Budowanie organów piszczalkowych Kz1

Wiedza – zna i rozumie podstawowe fakty, zasady, procesy, pojęcia ogólne i zależności związane z budowaniem organów piszczalkowych, w szczególności zna:

- zasady i przepisy BHP, ochrony ppoż., ergonomii, ochrony środowiska w zakresie budowania organów piszczalkowych;
- zasady rysunku technicznego, zasady posługiwanie się programami wspomagającymi projektowanie;
- budowę organów;
- podstawy statyki, konstrukcje stalowe i drewniane;
- podstawy aerodynamiki;
- podstawy mechaniki
- podstawy elektrotechniki;
- style prospektów organowych;
- budowę i rodzaje głosów organowych, style estetyki brzmieniowej;
- zasady menzuracji głosów organowych, rodzaje menzur;
- budowę organów – podstawy projektowania;
- zasady obsługi maszyn, urządzeń i narzędzi, przeznaczenie specjalistycznych narzędzi organomistrzowskich;

Umiejętności – wykonuje niezbyt proste zadania związane z budowaniem organów piszczalkowych, według określonej instrukcji w częściowo zmiennych warunkach, w szczególności potrafi:

- przestrzegać zasad i przepisów BHP, ochrony ppoż., ergonomii, ochrony środowiska w zakresie budowania organów piszczalkowych;
- szkicować i czytać rysunek techniczny lub obsługiwać programy typu CAD;
- obliczać nośność elementów konstrukcyjnych i miejsca ustawienia organów w celu zaprojektowania ich konstrukcji;
- obliczać zapotrzebowanie i przepływ powietrza w celu zaprojektowania elementów systemu powietrznego oraz wentyli i przekroju otworów (np. wiatrownic);
- wykonywać obliczenia dotyczące dźwigni w organach;
- projektować instalację elektryczną w organach;
- przygotować plastyczną wizualizację prospektu organów w zależności od architektury pomieszczenia, w celu wykonania projektu szafy organowej;

- zasady montażu całości organów według projektu, z uwzględnieniem zasad i przepisów BHP według projektu;
- rodzaje, zasadę działania i budowę traktury organowej;
- zasady intonacji i strojenia.
- przedstawiać i proponować dyspozycję organów (ilość i rodzaje głosów) w zależności od wielkości pomieszczenia i sugerowanej estetyki brzmieniowej;
- dostosowywać rodzaje menzur głosów organowych i obliczyć je według ustalonej dyspozycji i akustyki pomieszczenia;
- rozplanowywać w przestrzeni szafy organowej wszystkie elementy w zależności od ustalonego systemu i wykonać projekt;
- wykonywać według projektu poszczególne elementy organów: wiatrownice, kontuar, elementy systemu powietrznego, elementy traktury, piszczałki itd.;
- montować według projektu szafę organową, konstrukcję i wszystkie wykonane elementy;
- podłączać i regulować trakturę w zależności od jej rodzaju;
- montować sukcesywnie, intonować szczegółowo i stroić piszczałki;
- wykonywać korektę całościową intonacji i strojenia.

Wykonanie zadań zawodowych Z3, Z4, Z5, Z6, Z7, Z8, Z9, Z10, Z11 wymaga posiadania kompetencji zawodowej Kz2.

3.2. Naprawianie i konserwacja organów Kz2

Wiedza – zna i rozumie podstawowe fakty, zasady, procesy, pojęcia ogólne i zależności związane z naprawianiem i konserwacją organów, w tym organów zabytkowych, w szczególności zna:

- zasady i przepisy BHP, ochrony ppoż., ergonomii, ochrony środowiska w zakresie naprawiania i konserwacji organów piszczalkowych;
- zasady prowadzenia prac konserwatorskich przy organach;
- zasady konserwacji organów zabytkowych i prowadzenia dokumentacji konserwatorskich;
- budowę i rodzaje organowych systemów powietrznych;
- budowę i rodzaje wiatrownic;
- budowę i rodzaje systemów traktury organowej;
- budowę i rodzaje kontuarów (stołów gry);
- budowę i rodzaje piszczałek i głosów organowych;
- podstawy materiałoznawstwa (gatunki drewna, rodzaje stopów organowych, skór, filców);
- środki ochrony i konserwacji drewna oraz innych materiałów stosowanych w zabytkach;
- podstawy obsługi maszyn i narzędzi;
- przeznaczenie specjalistycznych narzędzi organomistrzowskich;
- zasady intonacji i strojenia;
- zasady oceniania i kwalifiko-

Umiejętności – wykonuje niezbyt proste zadania związane z naprawianiem i konserwacją organów według określonej instrukcji w częściowo zmiennych warunkach, potrafi:

- przestrzegać zasad i przepisów BHP, ochrony ppoż., ergonomii, ochrony środowiska w zakresie naprawiania i konserwacji organów;
- prowadzić prace konserwatorskie zgodnie ze sztuką organomistrzowską;
- sporządzać dokumentację konserwatorską;
- planować kolejność prac demontażowo-montażowych i konserwatorskich;
- naprawiać, konserwować i rekonstruować systemy powietrzne;
- naprawiać, konserwować i rekonstruować wiatrownice;
- naprawiać, konserwować i rekonstruować trakturę organową;
- naprawiać, konserwować i rekonstruować stoły gry;
- naprawiać, konserwować i rekonstruować głosy organowe (szereg uporządkowanych piszczałek);
- rozróżniać gatunki drewna, stopów organowych, skór, filców itd. w celu przygotowania odpowiedniego materiału;

- wania organów zabytkowych wynikające ze znajomości przepisów o ochronie zabytków i dóbr kultury;
- zarys historii organów.
- rozróżniać rodzaje łączenia ze sobą różnego rodzaju materiałów, a także procesu odwrotnego – w celu przygotowania odpowiedniej technologii naprawy i konserwacji;
- stosować środki ochrony i konserwacji drewna oraz innych materiałów stosowanych w zabytkach;
- obsługiwać maszyny oraz posługiwać się narzędziami do obróbki drewna i metalu;
- posługiwać się specjalistycznymi narzędziami organomistrzowskimi;
- oceniać barwę i siłę brzmienia głosów organowych w zależności od rodzaju ich budowy, akustyki pomieszczenia i estetyki brzmieniowej;
- oceniać i kwalifikować organy zabytkowe.

Wykonanie wszystkich zidentyfikowanych w standardzie zadań zawodowych wymaga posiadania kompetencji społecznych KzS.

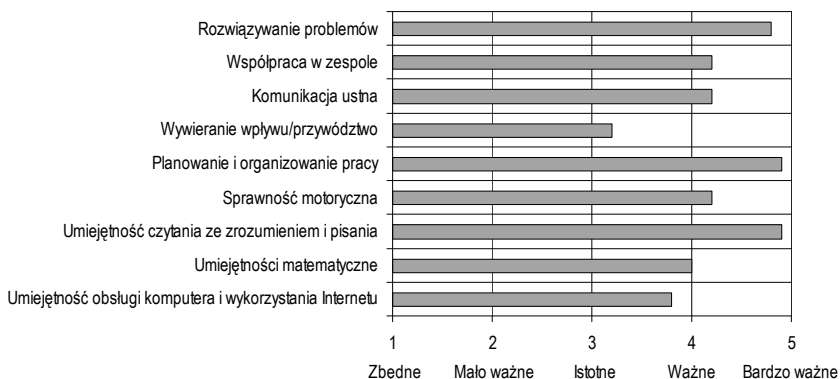
3.3. Kompetencje społeczne KzS:

- ponosi odpowiedzialność za budowanie organów piszczałkowych oraz naprawianie i konserwację organów, w tym organów zabytkowych,
- dostosowuje zachowanie do zmian w środowisku pracy organomistrza,
- pracuje częściowo samodzielnie i podejmuje współpracę w zorganizowanych warunkach pracy przy budowaniu, naprawianiu i remontowaniu organów, intonowaniu i strojeniu,
- ocenia wpływ swoich działań realizowanych w ramach współpracy zespołowej przy budowaniu, naprawianiu i remontowaniu organów, w tym zabytkowych, oraz ponosi odpowiedzialność za ich skutki.

4. Profil kompetencji kluczowych

Ocenę ważności kompetencji kluczowych dla zawodu organomistrza przedstawia rys. 1.

Wykaz kompetencji kluczowych opracowano na podstawie wykazu stosowanego w Międzynarodowym Badaniu Kompetencji Osób Dorosłych – projekt PIAAC (OECD).

Rys. 1. Profil kompetencji kluczowych dla zawodu 731207 Organomistrz

5. Słownik

Zawód	– zbiór zadań (zespół czynności) wyodrębnionych w wyniku społecznego podziału pracy, wykonywanych stale lub z niewielkimi zmianami przez poszczególne osoby i wymagających odpowiednich kwalifikacji i kompetencji (wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych) zdobytych w wyniku kształcenia lub praktyki. Wykonywanie zawodu stanowi źródło dochodów.
Specjalność	– jest wynikiem podziału pracy w ramach zawodu, zawiera część czynności o podobnym charakterze (związanych z wykonywaną funkcją lub przedmiotem pracy) wymagających pogłębionej lub dodatkowej wiedzy i umiejętności zdobytych w wyniku dodatkowego szkolenia lub praktyki.
Zadanie zawodowe	– logiczny wycinek lub etap pracy w ramach zawodu o wyraźnie określonym początku i końcu, wyodrębniony ze względu na rodzaj lub sposób wykonywania czynności zawodowych powiązanych jednym celem, kończący się produktem, usługą lub decyzją.
Kompetencje zawodowe	– wszystko to, co pracownik wie, rozumie i potrafi wykonać, odpowiednio do sytuacji w miejscu pracy. Opisywane są trzema zbiorami: wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych.
Wiedza	– zbiór opisów faktów, zasad, teorii i praktyk przyswojonych w procesie uczenia się, odnoszących się do dziedziny uczenia się lub działalności zawodowej.
Umiejętności	– zdolność wykonywania zadań i rozwiązywania problemów właściwych dla dziedziny uczenia się lub działalności zawodowej.
Kompetencje społeczne	– zdolność autonomicznego i odpowiedzialnego uczestniczenia w życiu zawodowym i społecznym oraz kształtowania własnego rozwoju, z uwzględnieniem kontekstu etycznego.
Kompetencje kluczowe	– wiedza, umiejętności i postawy odpowiednie do sytuacji, niezbędne do samorealizacji i rozwoju osobistego, bycia aktywnym obywatelem, integracji społecznej i zatrudnienia.
Standard kompetencji zawodowych	– norma opisująca kompetencje zawodowe konieczne do wykonywania zadań zawodowych wchodzących w skład zawodu, akceptowana przez przedstawicieli organizacji zawodowych i branżowych, pracodawców, pracobiorców i innych kluczowych partnerów społecznych.
Kwalifikacja	– zestaw efektów uczenia się (zasób wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych), których osiągnięcie zostało formalnie potwierdzone przez uprawnioną instytucję.
Europejska Rama Kwalifikacji	– przyjęta w Unii Europejskiej struktura i opis poziomów kwalifikacji, umożliwiający porównywanie kwalifikacji uzyskiwanych w różnych krajach. W Europejskiej Ramie Kwalifikacji wyróżniono 8 poziomów kwalifikacji opisywanych za pomocą efektów uczenia się; stanowią one układ odniesienia krajowych ram kwalifikacji.
Polska Rama Kwalifikacji	– opis hierarchii poziomów kwalifikacji wpisywanych do zintegrowanego rejestru kwalifikacji w Polsce.
Krajowy System Kwalifikacji	– ogół rozwiązań służących ustanawianiu i nadawaniu kwalifikacji (potwierdzaniu efektów uczenia się) oraz zapewnianiu ich jakości.